

Tredje næstformand (Nathalie Lind):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår i forhandlingene.

Glistrup (FP):

I 86 døgn affandt regeringen Anker Jørgensen sig ydmygt med, at BT-klubben ved stribevis af gentagne ulovligheder forhindrede, at Danmarks største bladhus kunne udsende sine publikationer.

Regeringen Anker Jørgensen affandt sig i denne periode med, at man udmarvede bladhuset og udsatte i tusindvis af danske medborgere for at miste deres indtægtsgivende arbejde, hvad enten der var tale om medarbejdere inden for bladhuset – journalister, pakkedamer, chauffører eller hvad de kunne være – eller der var tale om de mange rundt omkring i landet, der bestemt ikke frister nogen misundelsesværdig økonomisk tilværelse ved at sælge aviser og ugeblade.

Ikke nok med, at disse befolkningsgrupper udsattes for meget hård økonomisk skade, fordi regeringen simpelt hen sov i disse 86 dage, nej, derudover var der masser af brancher, der rantes særdeles hårdt. Vi kan tænke på folk, der sælger ejendomme eller varer af forskellig art, sælger rejser, arrangerer musikkoncerter, eller hvad der ellers kan være tale om.

Således forløb tingene, indtil bladhuset omsider kækt påtog sig jobbet med at sige: vi er til for at udgive aviser, nu vil vi udsende aviserne, selv om BT-klubben fortsat fremturer på den egoistiske, usolidariske måde over for samfundet, som BT-klubben har opført sig på. Det gjorde bladhuset på egen hånd efter de 86 dages forløb.

Men hvad skete så? I løbet af 86 timer lykkedes det den samme BT-klub ved at iværksætte ulovlige gadeoptøjer at nedbryde det initiativ, som Berlingske Tidende havde taget til igen at udsende sin avis.

Nu påstår statsministeren, at han skam ved sin justits- og forsvarsminister gjorde alt, hvad han kunne, for at hindre disse mennesker i deres forehavende, men han kunne da ikke være skyld i, at der pludselig var 3.000 mennesker, der midt om natten søgte hen i de trange stræder nede omkring Gl. Mønt og simpelt hen ønskede at færdes og at stå dernede, for man må jo i demokratiets navn affinde sig med, at der er 3.000, der gerne vil tilbringe deres forårs-

nætter dernede i Pilestræde og de omliggende gader. Selvfølgelig kunne man, hvis der ikke var tale om en ren Rane Jonsen-indsats fra regeringen Anker Jørgensens side, have hindret, at det var kommet så vidt, som det nu er kommet. BT-klubben har kunnet fremture og har ved at gøre situationen endnu mere alvorlig hidført, at Berlingske Tidende på ubestemt tid ikke kan udsende sine publikationer og måske totalt kan slås ihjel. Det skyldes den passivitet, der er udfoldet.

Nu går så budstikken ud over land og rige til alle samfundssabotører, til alle ballademagere, til alle døgenigte: nu skal I bare se, hvor let det er ved aktioner af denne art at vælte selv giganter som det berlingske bladhus af pinden. Nu kan I se, hvilken måde I skal benytte, nu har I fået anskuelsesundervisning i, hvad der kan ske rundt omkring på arbejdspladserne. Næste gang bliver det sikkert ikke et bladhus, så bliver det højst sandsynligt en eksportindustri eller en landbrugsvirksomhed eller andre ting, som skal væltes. Når man kan vælte det store berlingske hus, så kan man selvfølgelig så meget lettere klare de titusindvis af værdifulde danske virksomheder, som hele vort samfund er bygget op på, og som vi i ganske særlig grad må ty til i disse år, hvor regeringen Anker Jørgensen og dens forgængere i den grad har udmarvet samfundsøkonomien gennem gældsætning, gældsætning og atter gældsætning i milliardklassen. Vi kan bestemt ikke tåle de rystelser af samfundsøkonomien, der vil ske, hvis dette får lov at danne skole.

Derfor må alle gode kræfter i dette folketing samle sig i denne stund og simpelt hen stemme op imod den flodbølge, som der nu er åbnet for. Her er jeg da glad for, at man i den 13. time har besindet sig fra socialdemokratiets side og har fremsat dette dagsordensforslag. Selvfølgelig er der ingen af os, der glæder os over, at situationen nu er således, at man 3-4 steder skal understrege, at det er nødvendigt med politimæssig indsats for igen at få aviserne og ugebladene til at udkomme normalt. Men vi må jo vedgå arv og gæld, som skyldes den slappe og eftergivende måde, landet har været styret på igennem de mange måneder, og vi skal da glæde os over de 65 hittidige syndere og passivister i socialdemokratiets folketingsgruppe, der nu erkender, at der må de nødvendige midler til. Vi må virkelig bruge den hårde lud til de hoveder, der unægtelig er blevet